

אלוף יריב: לאן הוא רץ?

אבל אני אומר לו — ואמרת לי זאת, כהודמנות, גם באופן אישי: או — או, או שאתה מקדיש את זמנך לשיקומו של צה"ל, וצה"ל זקוק לזה מאוד מאוד, או שאתה עסקן של הליכוד. גם זה וגם זה — זה לא הולך.

מנחם בגין: מה לא הולך?

אורי אכנרי: לא הולך שהאישי יהיה עסקן במפלגה שלך, ויהיה גם קצין בכיר בצה"ל.

מנחם בגין: הוא במילואים.

אורי אכנרי: איש לא יתייחס ברצינות — אמרתי זאת לו, ואני אומר זאת גם לך — איש לא יתייחס ברצינות לביקורת שלו על ניהול המלחמה, לביקורת שלו על מיבנה צה"ל, דברים חשובים מאין כמוהם, כאשר באותו זמן הוא עסקן מס' 6 ברשימה שלך.

אריק שרון יודע שהוא צריך לבחור, וכאשר הוא הועמד בפני הבחירה — ואני שמח שעזרתי להעמיד אותו לפני הבחירה — הוא החליט את ההחלטה הנכונה: מקומו בצה"ל, ומוטב שהוא יישאר בצה"ל.

מנחם בגין: הוא איננו רוצה. לא נכון מה שאתה אומר.

אורי אכנרי: תאמין לי שהוא רוצה.

כולנו מכירים את אריק שרון. נאיבי מאד לחשוב

לאן ירדנו! לאן ירדתם אתם, המתנאים בכך שאתם הסידנו של דויד בן-גוריון!

היום אתם רוצים להכניס את המיפלגות לצה"ל, דרך כל הפרצות!

מרדכי שורקים: כמה השמצת את בן-גוריון

במשך שנים?

שמואל מיקוניס: כמה שנים אתם הפקרתם אותו?

אורי אכנרי: אולי אין זה מיקרה שכאשר

אתם בוגדים בו, אני מגן עליו. ובהודמנות זו אני גם רוצה לאחל לו החלמה מהירה.

אדוני היושב-ראש, בעיצומה של המלחמה, בקרבת הגשר מען לתעלה, רציתי לעבור את הגשר. שאל אותי סגן-מישנה: אתה רוצה לעבור לאוגדה שני המערך או לאוגדה של הליכוד?

זה היה הסלנג...

מרדכי שורקים: זה גם כן מסוג ההשמצות

שמשמעים את צה"ל בארץ.

יעקב נחושתי: אין לסיפור הזה שום שחר,

חבר-הכנסת אבנרי.

אורי אכנרי: זה היה הסלנג של צה"ל בי אותם ימים: אוגדה אחת של מפקד מיפלגתי אחד, אוגדה שניה של מפקד מיפלגתי שני. ובתל-אביב ישבו הפולי-טרנקים, וניהלו את מלחמת-היהודים. אנשי המערך הכינו היסטוריה של המלחמה לפיו נכשלה האוגדה של הליכוד.

המיפלגות של צה"ל

והאחרים החליטו שהאוגדה של המערך נכשלה.

יעקב נחושתי: אין לסיפור הזה שום שחר.

אליעזר שוסטק: מי היתה האוגדה של

המערך?

קומנדו 101 של המערך

אורי אכנרי: אדוני היושב-ראש, מדברים על "קומנדו 101" — המישלחת הישראלית בקילומטר ה-101 בכביש סואץ-קהיר.

איו מין מישלחת היא זו? המועמד ה-27 של המערך לכנסת...

זלמן שובל: זה מקום בטוח?

אורי אכנרי: ...ומועמד המערך לעיריית ראשון-לציון, והתנו של משה דיין. שני אנשי מילואים.

האם אתם רוצים לספר לי, בכל הרצינות, שבכל רחבי צה"ל אי אפשר היה להרכיב מישי' לתת לניהול שיחות צבאיות מובהקות, אלא מחמועמדים של המערך, ובראשם כריהתמני קים התורני של הגנ' גולדה מאיר? לאן הגענו?

מרדכי שורקים: דבר קצת בדרדראץ על אהרן יריב. יש לו עבר גדול. וגם על אלוף אייל.

אורי אכנרי: יש לי דרדראץ כלפי יריב. אבל הוא אינו יכול לנהל את השיחות האלה, ולהיות מועמד מרכזי של המערך בבחירות ל-כנסת.

מרדכי שורקים: הוא לא קיבל אישור ממך לנהל משאומות.

אורי אכנרי: לא ייתכן שהגב' גולדה מאיר תופיע בטלוויזיה, ותגיד שהיאש הזה הוא גאון. הוא נהדר, וההישג הוא הישג אישי שלו, לא של צה"ל — והוא גם מועמד של המערך ל-בחירות בעוד חודש.

גורלים של רכובליקת בנווח?

ואריק שרון — אני מלא הערכה לאריק שרון. אני מחבב אותו. אני חושב שהוא תרם תרומה חשובה.

שהוא יישב שם במטה שלו, בזמן מלחמת בחירות, וישתוק.

לא איש כמו אריק שרון ישתוק.

הוא לא שתק אתמול, הוא לא שתק בזמן המלחמה. הוא אינו שותק אחרי המלחמה, הוא לא ישתוק גם מחר. הוא יישב באוגדה וידבר, ודבריו יהדהדו לא רק בארץ, אלא גם סביב כדור-הארץ. ובאותו זמן איש זה יהיה מועמד שלכם!

האם נהפוך את המדינה הזאת לרפובליקת כננות, עם חונטה של קצינים — הציפוליטרי קאים, הצי-גנרלים — רגל אחת כמטה-האוגדה ורגל אחת כמטה-הבחירות?

אלופי בדר ועופר

אדוני היושב-ראש, כל הטיעונים פורמליים שתושמעו היום מופרכים מיסודם. שני המישפטים הבכירים — היועץ המישפטי לממשלה והשופט העליון חיים כהן, יושב-ראש ועדת הבחירות — קבעו שהטיעון שלנו צודק. שניהם הרחיקו לכת אף יותר ממני ומהיועץ המישפטי שלנו. אמנן וזכרוננו.

החוק קובע שקצין בכיר חייב להתפטר לפחות 100 יום לפני הבחירות. היום אנחנו יודעים ש-100 יום זה כלום, ויש לקבוע שנה או שנתיים, אם רוצים להציל את צה"ל, אם רוצים לשקם את צה"ל ולרפא את הנגע הנורא הזה שחדר לתוכו.

ובכן, אותו סעיף האומר שדרוש צינון של 100 יום, אותו סעיף עצמו, ולא סעיף אחר, כולל את התקנה שאסור לגייס קצינים למילואים. אין זאת רק פריבילגיה למי שרוצה לנהל תעמולת בחירות, שלא גיויס. לכל אחד נעים לנהל תעמולת בחירות כשיש לו "הספאלים" על הכתף. זאת לא פריבילגיה, זאת חובה.

אם אין חובה כזאת — מה יקרה? המערך, ששרהיבטיחון שייך לו, ובידיו האפשרות והיכולת, גיויס את חבר-הכנסת אברהם עופר כמפקד אוגדה, את חבר-הכנסת זילברברג כי

* חונטה — מועצה בספרדית, הכינוי המקובל לכת של קצינים המשתלטת על מדינה.

קצין-חינוך ראשי, את חבר-הכנסת גרשוני כקצין הסברה לסיקור הדרום, וכן הלאה.

מנחם בגין: תשאיר גם לעצמך איזה תפקיד. **אורי אכנרי:** אל תדאג, לא גייסו אותי. אין מגייסים אותי אפילו לתפקידים שאני מומחה להם יותר.

אדוני היושב-ראש, הצעת הליכוד היא מופרכת. אני בטוח שאיזולא היה מדובר על אלוף שהוא מועמד הליכוד הימני, לא אני הייתי ע"י מר כאן, אלא חבר-הכנסת בגין היה עומד כאן: ובפאתום שרק הוא אמון עליו היה נואם נאום הוצב-החבות נגד השחתת צבא הגנה לישי' ראל, נגד הכנסת ריקבון לצבא הגנה לישי' ראל, נגד הכנסת המיפלגתיות לצבא הגנה לישראל.

ואינני מעלה אף בדמינוני את נאומי של חבר-הכנסת תמיר, אילו היה מדובר על אלוף של המערך.

רבתי, אין זה עניין של מיפלגה זו או אחרת. אנחנו עברנו מלחמה קשה. במלחמה קשה זו נתגלו ליקויים נוראים. אחד הליקויים העיקריים הוא — הכנסת המיפלגתיות לצבא הגנה לישראל.

מותר לי לומר זאת, כי עמדתי על דוכן זה 80 יום לפני המלחמה, והעליתי הצעה למדר-החיים על נושא זה עצמו — המיפלגתיות של צבא הגנה לישראל.

מי שדיבר נגד זה או בכל מה היה דווקא אלוף שרון, יחד עם האחרים.

אדוני היושב-ראש...

אסתר רזיאל-נאור: 5 דקות הפכו ל-40 דקות.

אורי אכנרי: אתם דיברתם מעט היום? אדוני היושב-ראש, אני רוצה לסנות גם לאנשי הי-מערך, שלא יתנו להעביר את הדבר הזה, אפילו לא כדי להציל את האלוף יריב. דבר זה חורג מעבר לכל שיקול של בחירות.

זהו אחד הדברים היסודיים גכבי עתידו של צבא הגנה לישראל.

אני מציע, אדוני היושב-ראש, להסיר את ההצעה מסדר-היום.

(הטלוויזיה, שדיווחה על הישיבה, נתנה לשלושת נואמי הליכוד להסביר את עמדתם. כאשר נתנה קטע מנאומי, היה זה קטע שלא נוע לעניין, ושלא כלל אף טענה אחת שלי. נוסח הנאום — ראה מיסגרת).

לאחר מכן ביקש המערך לדחות את ההצבעה לכמה ימים, כדי לחשוב אם כדאי לו להסכים להשחתת נוספת של צה"ל או לא — הכל לפי האינטרס המיפלגתי הצר. דרשתי להעמיד את הדחייה להצבעה — ואף יונח אתה של המערך לא הצביעה איתי נגד הדחייה.

אבל המאבק עשה את שלו. כעבור יומיים, בישיבת סיעת המערך, גברו הקולות שתמכו בעמדתנו — והיא נתקבלה עליידי המערך. היתה זאת שוב הוכחה חרי תכת עד כמה יכולה גם סיעתי-יחיד נמרצת לשנות סדרים במדינה. ולא חשוב שאחרי-כך חסכים המערך לפשרה עלובה.

נשמע עליהם הרבה זמן... כאשר קרה האסון הגדול בנורווגיה במלחמת העולם השנייה, קם אדמירל בריטי בבית-הנבחרים ותקף את צ'מברליין על המחזל הפוליטי החמור. במדים. **אורי אכנרי:** מה היית אומר אילו מונסגומרי היה מועמד מטעם מפלגה אחת, והמרשל אלכסנדר ממפלגה אחרת, ובעיצומה של המלחמה היו מנהלים תמולה למען מיפלגותיהם?

"טוב שאמרת..."

אחרי שלושת נואמי הליכוד, הייתי הנואם היחיד שהתנגד להצעת. תבעתי להסיר את ההצעה מסדר-היום.